

jo kun den, der ifølge Straffeloven kan straffes. Dette Begreb er meget flydende. I Norge har man en Plakat af Marts 1908, i hvilken der er givet forskellige Regler med Hensyn til Behandlingen af Dyr, og ogsaa i andre Landes Lovgivning definerer man Begreberne med Hensyn til dette Forhold. Der kan meget godt fastsættes almindelige Regler, som man kunde have at rette sig efter i den Henseende, og naar man havde det, og Politiet, der skal søge at gennemføre Lovene, var instrueret derom, vilde der være opnaaet overordentlig meget rent praktisk set med Hensyn til at værne Dyrene her i Landet.

Et andet Spørgsmaal angaar en Forandring af vor Jagtlov. Under Jagt udøves der meget unødvendigt Dyrplageri overfor vilde Dyr. Det er let forklarligt, eftersom i alt Fald de fleste af dem, der slagte vilde Dyr ved at skyde dem ned, ikke ere fagligt uddannede. Saa meget mere Grund er der til i Jagtloven at indføre forskellige Bestemmelser, hvorved unødvendigt Dyrplageri under Jagt bliver forbudt.

Det var disse forskellige Betragtninger med Hensyn til det foreliggende Andragende og Dyrs Behandling i Almindelighed, jeg har ønsket at fremsætte. Jeg har tidligere i Folketinget talt om Vivisektionen, det saakaldte videnskabelige Dyrplageri. Det er ogsaa en Sag, som er nævnt i det foreliggende Andragende. Det er en Kendsgerning, at paa Laboratorier Verden over sønderlemmes der aarlig Tusinder af Dyr Tomme for Tomme. Det er baade Hunde og andre firføddede Dyr, der i disse Laboratorier udspiles mellem Stativer, medens Metalstænger bores ind i Kroppen paa dem. Man mener dermed at kunne tjene Menneskeheden, at kunne tilvejebringe forskellige Momenter, som kunne bidrage til den videnskabelige Udgranskning af Sygdommene og til at forhindre Sygdomme hos Menneskene. Men efterhaanden som Tiden er gaaet, har den Opfattelse mere og mere gjort sig gældende — og til denne Opfattelse slutte sig adskillige af de største Videnskabsmænd paa dette Omraade i Europa —, at denne Undersøgelse kunde foretages og de Resultater, man ønsker at finde, kunde findes ad andre videnskabelige Veje. Jeg tænker her paa Elektrofysiologien, hvor alle Livsfunktioner kunne undersøges og forfølges ad elektrisk Vej. Det er en Paastand, som stærkt gøres gældende fra mange Videnskabsmænds Side. Jeg ved ganske vist ikke, om Vivi-

sektion her i Danmark drives i særlig Grad. Jeg har en Gang i Finansudvalget forlangt at faa nogle Oplysninger derom. Vi fik da en Afskrift af de Protokoller, som føres paa det paagældende Laboratorium, men jeg maa sige, at man ikke fik nogen større Viden heraf. I Henhold til Vivisektionsloven skal der paa disse Laboratorier føres Protokol over alt, hvad man foretager sig, men i alt Fald vare de Afskrifter, vi fik af Protokollerne, meget mangelfulde, og der var ikke ret meget at se deraf. Jeg vil benytte Lejligheden til at opfordre den højtærede Justitsminister til at have sin Opmærksomhed henvendt paa denne Virksomhed, der drives under hans Departement, og særlig vil jeg anmode om, at de Protokoller, der ifølge Loven skulle føres over Eksperimenterne, maa blive mere oplysende, saa at vi maaske senere i Finansudvalget eller paa anden Maade kunne faa Lejlighed til at se, hvad det er, der foregaar der inden fire Vægge.

Jeg sagde før, at de højtærede Autoriteter, under hvilke Dyreværnet særlig sorterer, ofte vare modvillige overfor dem, som komme til dem, og som ofre megen Tid og mange Penge paa at værne Dyrene. Jeg skal i saa Henseende eksempelvis nævne, at den højtærede Justitsminister for en Tid siden afslog at udsende et Cirkulære, hvori de i Jagtlovens § 17 indeholdte Fredningsbestemmelser vedrørende Smaafugle bleve indskærpede. Et saadant Cirkulære blev udsendt i Aaret 1901, og da der nu i høj Grad er klaget over ulovlig Jagt og Plyndring af Fuglereder, hvori ogsaa Børn have deltaget, og der er anført Eksempler herpaa for den højtærede Justitsminister, synes jeg, at den højtærede Minister ikke burde have stillet sig afvisende paa dette Punkt. Det forekommer mig, at det maatte være en ringe Ulejlighed for Ministeren at støtte de Mænd og Kvinder, der paa den Maade henvendte sig til ham.

Den højtærede Kultusministers Opmærksomhed vil jeg særlig henlede paa Andragendets Anmodning om, at Dyreværn maa indføres som fast Undervisningsfag i Skolen. Jeg vil bede den højtærede Minister om at gøre, hvad han er i Stand til, for paa anden Maade at paavirke Ungdommen i denne Sag. I Skolerne bruges jo mange Billeder under Undervisningen, Anskuelsesbilleder o. s. v., og der er altsaa et Middel, som i høj Grad kunde benyttes til at interessere Børnene for Værn af vore Dyr. Det kan godt være, at Bil-